

انتقال و تزریق خون در جراحی جدید

دکتر مهدی شریفی * دکتر باقر هرندیان *

تکامل و پیشرفت تزریق خون یکی از مهمیج ترین فصول تاریخ پزشکی است و این امر در جراحی جدید اهمیت قابل توجهی را دارد و میدانیم که بندآوردن خونریزی و درمان شک اساس جراحی را تشکیل میدهد.

انتقال خون اولین بار در سال ۱۶۶۵ در کالج Gresham در اکسفوردبوسیله ریچاردلوور در سگ انجام گرفت ۲ سال بعد Denis به ۳ انسان خون تزریق نمود که سومین بیمار او با بروز علائم انافیلاکتیک درگذشت و بهمان علت در دادگستری فرانسه مورد تعقیب قرار گرفت و از آن پس انتقال خون در فرانسه ممنوع اعلام گردید چه در آن زمان گروه بندی خون در انسان کشف نشده بود و بعدها فهمیدند که در سگ اختلاف گروه خونی وجود ندارد.

۱۲۵ سال بعد پژشک انگلیسی بنام John Blundell که متخصص بیماری های زنان بود با تزریق خون مرگ بیمار خود را موجب گردید و همین شخص در ۱۸۱۸ به ده نفر بیمار خون تزریق کرد که ۵ بیمار او در نتیجه بروز علائم ناسازگاری تزریق خون مردند.

در سال ۱۹۰۰ Karl Landsteiner به اختلاف گروه خون در انسان برد و چهار گروه اصلی خون را تشخیص داد و در سال ۱۹۴۰ وی و همکارانش بخصوص Levine به قسمت دوم گروه های خونی که شاید از نظر اهمیت کمتر از قسمت اول نباشد پی بردن و آن فصل مربوط به Rh است که قسمتی از واکنشهای هموای تیک

* استادیار دانشکده پزشکی

** دانشیار جراحی پلاستیک

بستگی با آن دارد و بالاخره Landstiner فاکتورهای M و P را شرح داده است بطور خلاصه میتوان گفت که چهار گروه بزرگ خون وجود دارد که هر کدام از این گروهها به گروههای فرعی تقسیم میشوند مثلاً A₁ و A₂ و بیمار با گروه A₁ میتواند نسبت به خون گروه فرعی A₂ حساس باشد. تاکنون حساسیت نسبت به فاکتورهای M و P گزارش داده نشده ولی حساسیت بفاکتور N دیده شده است.

فاکتور Rh موضوع مهمی است که در ترانسفوریون هائی که به زنها میشود باید کاملاً مورد توجه قرار گیرد چهار لین تزریق خون با Rh مثبت ایجاد حساسیت نمیکند و واکنشی پدید نمیآورد اما تزریقات بعدی با Rh مثبت ممکن است موجب عکس العلیهای هموگلوبولین گردد در این زمینه لازمست به آزمایش Coom's توجه شود.

ناسازگاری تزریق خون و علائم آن - برای جراح مرجگ بیمار بعلت تزریق خون در صورتیکه عمل جراحی موافقیت آمیز باشد پیش آمد بسیار بدی است بنابر این ترانسفوزیون در جراحی اهمیت خاصی دارد و باید دانست که یک عمل کاملاً بی خطر و بضرر نیست و با توجه باین موضوع بهتر است به بیمارانی که فکر میکنیم با تزریق یک شیشه خون وضعشان رو براه میشود خون تزریق ننمائیم.

بطور کلی میتوان موارد استعمال و تزریق خون را در زیر خلاصه کرد:

- ۱- شک
- ۲- کم خونی
- ۳- خونریزی
- ۴- برخی از امراض عفونی.

گاهی ترانسفوزیون در بیمارانیکه لاغر هستند یا مدت‌ها تغذیه کافی نداشته‌اند برای اینکه جهت عمل جراحی تقویت شوند انجام میشود و بدیهی است در این مورد کمبود تغذیه را نمیتوان با تزریق خون جبران نمود چه یک لیتر خون فقط ۹۰۰ کالری ایجاد مینماید که برای تزریق ۲ لیتر محلول ۱۰ درصد قندی میتوان آنرا بدست آورد بنابر این تزریق خون بیمار قبل از عمل جراحی فقط در موارد زیر انجام می‌گیرد:

۱ - بهنگام خونریزی یا بعد از اینکه بیمار مقدار زیادی خون از دست داده باشد.

۲ - در موارد Oligemia یا Anemie مثلا در انکسیونهای طولانی که بیمار دچار کم خونی وضعیت شده است.

حوادث و اکنشهایی که در تزریق خون اتفاق میافتد زیاد هستند و با آنکه اغلب ساده‌اند ولی گاهی موجبات خطرات شدید خواهند شد. درج اشتباہی مشخصات خون درروی شیشه و یا تزریق خونی که برای شخص دیگری درخواست شده و یا اشتباهاهای در تکنیک تعیین گروه خون این خطرات را موجب خواهند شد.

عوارض ترانسفوزیون یا همو لیتیک هستند یا غیر همو لیتیک. عوارض همو لیتیک معمولاً نتیجه واکنشهای آنتی ژن و آنتی بادی است که بعد از تزریق خون ناسازگار در بیمار اتفاق می‌افتد که ممکن است خفیف و گاهی شدید باشند. در این حال درمان بیمار باید فوری و سریع باشد تابعو اقب و خیم منجر نگردد.

عوارض غیر همو لیتیک یکی پیدایش تپ است که شاید بعلت وجود میکربها در خون داخل شیشه باشد بعلوه تووجه به نوع شیشه و لوله‌های دستگاه تزریق و سرنگ و سوزن بسیار مهم است. دیگر از عوارض غیر همو لیتیک بروز آلرژی و پیدایش کهیرونیز حمله آسم و اسپاسم برنش هستند که فکر می‌کنند بعلت حساسیت بیمار به غذا و یا داروئی است که دهنده خون قبل از دادن خون مورد استعمال مصرف کرده است.

از عوارض دیگر هپاتیت است در بیماری که عامل ویروسی دارد و گاهی از ۴۰ تا ۱۲۰ روز پس از تزریق خون پیدا می‌شود.

ادم حاد ریه یک عارضه دیگری است که بصورت نارسانی قلب چپ معمولاً خود نمائی می‌کند البته موقعی اتفاق میافتد که بیش از مقدار لازم خون تزریق شده باشد. مسمومیت با سیترات که برای عدم انعقاد بخون اضافه می‌شود گاهی بصورت عارضه نمایان می‌گردد.

خونریزیهای غیر طبیعی - اغلب در (Massive) ترانسفوزیون اتفاق میافتد که گاهی طبیب و بیمار را دچار زحمت فوق العاده می‌کند.

بوجود آمدن بعضی میکروبها در خونهای در یخچال مانده باز ممکن است

تولید عوارضی بکند. زیاد شدن مقدار پتاسیم در خونهای که خیلی مانده باشد در بعضی بیماران ممکن است باعث رحمت شود و مسمومیت با پتاسیم ایجاد نماید. PH طبیعی برای خون تزریق شده یک عامل مهمی است که اخیراً به وسیله MC Laughlin در خونهای مانده ممکن است باعث عوارضی از قبیل توافق ناگهانی قلب Cardiac arrest شود.

فاکتور دیگری که اخیراً در بیمارستان Memorial Amerika مورد توجه خاص قرار گرفته است این است که اگر خونی که از بدخمال خارج میشود بمقدار زیاد با همان درجه حرارت به بیمار تزریق شود بعضی عوارض کاردیو و اسکولر را بوجود می آورد. درجه حرارتی که معمولاً خون بانک در آن نگاه داشته میشود در حداود ۴ درجه سانتی گراد میباشد و قی مقادیر زیادی خون با این درجه حرارت بقلب راست میرسد هیپوترمی ایجاد میکند که شاید روی تمام قسمتهای بدن مؤثر باشد.

برای جلوگیری از این عارضه در موقعیکه خون بمقدار زیاد باید بیمار داده شود آنرا به وسائلی گرم میکنند.

تزریق خون از راه شریان

چندی پیش موضوع تزریق خون از راه شریان مورد توجه خاصی قرار گرفت واژ آنجائیکه خون از این راه خیلی زودتر با عضاء بدن میرسد در معالجه شوک مخصوصاً در موقع اعمال جراحی مقدار زیاد خون از این راه تزریق شدو امتیازاتی که برای این روش ذکر شده عبارتند از:

- ۱- تزریق مستقیم خون در داخل شریان به وسیله قوه هیدرولیک و خاصیت آن، فشار داخل شریان را بطور ممتد و فوری بالا میبرد.
- ۲- تزریق داخل شریانی بیمارانی که دچار شوک در اثر خونریزی شده‌اند خیلی زودتر آنها را از شوک خارج میکند.
- ۳- خون از راه شریان ممکن است مستقیماً داخل شریان قلبی و شریانهای مغزی بشود اما مضرات این کار تزریق داخل شریان برخلاف تزریق خون داخل ورید فشار وریدی را بالا میبرد که باعث از کار افتادن قسمت راست قلب میشود. تحریبات بعدی که برای این منظور در طب بعمل آمد به نتایج زیر منتهی شد:

الف - اثر هیدرولیک خون تزریق شده داخل شریان در سرعتی که معمولاً خون تزریق میشود بمقدار خیلی زیادتری فشار را در شریانها بالا میبرد. با مقایسه در تزریق وریدی .

ب - بالا رفتن فشار داخل شریانی بعد از تزریق خون عملی است که فقط با میزان تزریق خون و تنی آن بستگی دارد نه راه تزریق .

ج - تزریق داخل شریانی و داخل وریدی بیک اندازه بازده خون خارج شده از قلب را تأمین میکند .

د - تغییر فشار وریدی وبالارفتن آن برای تزریق ارتباطی ندارد .

ه - در ۲۶ حیوان که بطور جفت آنها بعداز ایجاد شوک خون از راه ورید و شریان تزریق شده بود تفاوتی در زنده ماندن آنها دیده نشد .

علاوه بر تایج فوق تزریق خون از راه داخل شریان دارای عوارضی هم می باشد از قبیل گانگرن ، صدمه به شریانها و حتی گانگرن در شریانهای دست و پا و همچنین مشکلاتی در تکیک وجود دارد. و نکته دیگر بالارفتن سریع پتانسیم خون و خطر مسمومیت با آن است که در تزریق داخل شریانها اتفاق میافتد .

تا این زمان تجربیات کافی برای تزریق خون در داخل شریان موجود نیست و با این که این موضوع مدتی مورد توجه خاصی قرار گرفته بود اخیراً تقریباً متروک شده است .

استفاده از خون مرده بعنوان ترانسفوزیون

استفاده از خون مرده برای ترانسفوزیون در حدود ۳۰ سال است که در روشهای کاربرده شده در مارس ۱۹۳۰ یودین از انسنتیو Skillbosowsky در مسکو اولین تزریق خون مرده را بیمار انجام داد که بعنوان خود کشی ورید خود را در ناحیه آرنج قطع کرده بود و بمقدار زیاد خون از دست داده بود پس از تزریق خون که از کاداور گرفته شده بود نجات یافت مردی که خون از او گرفته شده بود عساعت قبل در اثر تصادف و شکستگی قاعده جمجمه مرده بود .

همچنین این موضوع به وسیله یک جراح روسی در سگ هم در سال ۱۹۲۸ امتحان شد .

پس از این تجربه خون کاداور برای ترانسفوزیون مورد استفاده قرار گرفت و

تجربیات بعدی ثابت کرد که خون کاداور نه تنها ممکن است چندین ساعت استریلیتی خود را حفظ کند بلکه از نظر عمل هم تامدست کوتاهی قابلیت حیاتی خود را حفظ می‌کند و بالاخره در تأثیفات آمریکائیها هم باین موضوع اشاره شده که از خون مرده در چند مورد استفاده کرده‌اند و تجربیاتی که در هردو کشور بعمل آمده به نتایج زیر منتهی شده.

خون کاداور بلا فاصله پس از مرگ بعضی از خواص خود را از قبیل حمل اکسیژن از دست میدهد و این خاصیت از خون عتای ساعت در خون وجود دارد و بعد از بین میروند بنابراین ۶ ساعت وقت محدود شده که از خون کاداور میتوان استفاده کرد فنومین دیگری که در این تجربیات با آن پی برده شده است فیبرولیزین است بدین معنی که خون کاداور منعقد نمیشود یا بعد از انعقاد اولیه خون بصورت مایع در می‌آید و بهمین صورت باقی میماند.

در این حال احتیاج به اضافه کردن سیترات یا ماده ضد انعقادی دیگری نیست. گاهی نیز خون شخص مرده موادی از سیستم پر قال و خون پارانشیم ریه را دارا میباشد از نظر بیوشیمی و مورفو‌لوزی خیلی کم اختلاف بین خون کاداور و شخص زنده است فقط مقدار قند خون در شخصی که تازه مرده باشد خیلی بیشتر است (۶۰۰ تا ۹۰۰ میلی‌گرم در صد) همچنین مقدار فسفات و اوره هم تاحدی بالاتر است.

خون اشخاصی که به واسطه علل زیر بمرگ ناگهانی چهار شده‌اند برای ترانسفوزیون مناسب است: سکته قلبی، خونریزی داخل مغز، مسمومیت‌های الکلی، شوکهای الکتریکی وغیره.

بر عکس خون شخصی که از تصادفات مرده باشد به واسطه خطر انفکسیون که از زخم ایجاد میشود زیاد برای ترانسفوزیون مناسب نیست فقط ضربه‌های مغزی که بازنشده باشد از این قانون استثنای استند.

از یک مرد بزرگ‌سال در حدود ۲ تا ۴ لیتر خون میتوان برای ترانسفوزیون تهیه کرد.

تکنیکی که برای تزریق خون از کاداور بکار می‌رود از این قرار است که پس از انتخاب کاداور مناسب برای ترانسفوزیون خون آنرا اپلا فاصله گرفته و در یخچال میگذارند پس امتحانات لازم و اتوپسی کاداور چنانچه خون برای تزریق مناسب تشخیص داده شد خون برای تزریق آماده میشود.

در انسستیوی Skilbosowsky که بیشتر از سی هزار ترانسفوزیون از کاداور تا سال ۱۹۶۰ بعمل آمده ثابت شده است که خون کاداور نه تنها قابل تزریق بمنظور ترانسفوزیون هست بلکه به واسطه عواملی هم تاحدی برتری دارد و این عوامل که بعضی از آنها قبل از بطور خلاصه ذکر شده از این قرارند:

- ۱- به واسطه انتخاب شخص مرده و امتحانات سرولوژی و باکتریولوژی می-توان اطمینان بیشتری بخون تهیه شده داشت.
- ۲- فنون فیبرینولیزین که قبل از ذکر شد یک خاصیت دیگری است که می-توان خون را بدون سیترات بمريض تزریق کرد.
- ۳- در حدود ۴ لیتر خون میتوان از کاداور تهیه کرد که این مقدار باید از چندین شخص زنده بدست آید. البته تزریق خون از کاداور مستلزم تجربیات بیشتری است که در آنها حتماً بعمل خواهد آمد.

مأخذ

- 1- The essential of Modern Surg. by R. M. Handfield.
3rd ed. Edinburgh, Livingston, 1948.
- 2- Body Fluid in surg. by A. W. Wilkinson. Edinb. Liv. 1955.
- 3- Text book of Surgery by Christopher, Frederick Philadelphia, Saunders 1962.
- 4- La Transfusion Intra-Arterial par Louis Hollander et André Berner, Paris Masson 1955.
- 5- Blood groops and Transfusion by Alexander, S. Wiener 3rd ed. Illinois Charles G. Thomas 1948.